

2. **NAPAŚĆ SIĘ** (2) *vb pf*

Oba a jasne.

con 3 sg m by się napasł (1). ◇ 3 pl subst by się napasły (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w. s.v. 1. napaść.

Pf od „paść się”; przen: ‘cieszyć się, być usatysfakcjonowanym’ z formantem na- + się wyrażającym dosyt; expleri, (ex)saturari, satiari, satietatem ferre, satullari Cn [czym] (2) :

*Fraza: »oczy się napasły« (1): Trzebá tám będzie czego inźzego pilnować więcej/ niżli tylko tego czymby fie oczy nápáły *RejZwierc* 20v.*

*Szereg: »napaść się, nacieszyć« (1): pilnieyźa dáleko czymby fie vmyłł nápáłł/ náciełzył/ á w nadobney ípráwie/ á w wczćiwych połtępkoch áby cie y ípráwił y poštánowił. *RejZwierc* 20v.*

Formacje współrdzenne cf PAŚĆ.

TK